

Lyngbygaard Golfs greenkeeper Jacob Arnkvist, der skal sørge for, at den nye luksusbane ved Århus holder same niveau som navnet på den verdenskendte arkitekt, der har tegnet banen.

Det kan du selv gøre for at holde din bane i god stand

Årsagen til at mange danske baner ikke har den stand, som de burde have, er dårlig ledelse og kortsynet pres fra medlemmerne

Af Jørgen Mizander Foto Kim Ravn-Mortensen

Alle danske golfspillere kender til den deprimerende situation, hvor man mister et putt på 15-20 cm.

Et putt, der ser så let ud, at det næsten fortjener at blive slået i søvne eller med bagsiden af putteren.

Forklaringen kan naturligvis være manglende koncentration, men i langt de fleste tilfælde er årsagen, at mange danske greens er i forfærdelig dårlig stand. Og forklaringen på den gåde er IKKE, at klubbens greenkeeper er idiot eller ikke passer sit arbejde. Forklaringen er som regel, at der i klubledelsen ikke er viden eller forståelse for greenkeeperens arbejde og dispositioner, og at mange medlemmer presser klubledelsen til at præsentere en bane, f.eks. med hurtige greens hele sæsonen.

Sandheden er, at i mange klubber betragtes greenkeeperen som en mere avanceret havegartner eller jordarbejder. Den rigtige præsentation er, at greenkeeperen, hvis han ellers er veluddannet og engageret, er klubbens vigtigste person. Det er ham, og hans medarbejdere, der sørger for, at vi kan spille på de bedst mulige fairways og greens. Det er ham, der i høj grad er med til at skabe golfglæde!

GOLFAvisen har mødt Danmarks førende græseksperter, den 41-årige Jacob Arnkvist i forbindelse med præsentationen af Danmarks nyeste storbane, Lyngbygaard Golf ved Århus. Et projekt, der med klubhus (under opførelse) kommer til at koste ca. 72 millioner kr. fordi man har været fremme med de store ambitioner og den store tegnebog og har hyret en af verdens mest velrenommerede amerikanske arkitektfirmaer; von Hage, Smelek and Baril. Eller arkitekterne bag et hav af storslåede og spektakulære golfbaner over hele kloden.

Græseksperter blev greenkeeper
Alene golfbanen i Lyngbygaard har kostet over 40 millioner kr. Det er mere end dobbelt så meget som den normale listeprijs på 500.000 – 600.000 kr. pr hul.

På den baggrund er der ikke noget at sige til, at de seks investorer har hyret det bedste af det bedste i forhold til viden om græs. Og det har man fået i den i øvrigt utroligt sympatiske og fanatisk engagerede Jacob Arnkvist.

Han har en bred gartner- og græsfraglig uddannelse og var i 10 år den førende

“En blødere og ofte lidt mere fugtig green kræver i endnu højere grad end hårdere greens, at medlemmerne husker at reparere nedslagsmærker og i øvrigt bevæger sig mere hensynsfuldt på greens”

golfgræs ekspert hos Prodana Seeds A/S en del af DLF Trifolium, en af verdens førende leverandører af græsfrø.

Der er den pudsige historie forbundet med Arnkvist, at han som konsulent hos Prodana Seeds A/S anbefalede og solgte græsset til Lyngbygaard. For at være sikker på, at den nye bane med de tårnhøje ambitioner fik maksimalt udbytte af hans græsanbefalinger, besluttede Lyngbygaard Golf ganske enkelt at hyre Arnkvist som greenkeeper.

- Så var vi stensikre på at få den rigtige mand, og så var det hans ansvar at forklare sig over for vore kræse medlemmer, fortæller direktør Flemming Vennekilde.

Vi kan sagtens få hurtige greens, men ...

- Det er helt forkert, når det påstås, at vi ikke kan lave lynhurtige greens i Danmark. Det kan vi sagtens, måske ikke helt op til 11,5-12 på stimpmeteren, som greens på en British Open bane eller f.eks. på Augusta National, men vi kan sagtens producere greens, der er ligeså hurtige som flertallet af banerne til PGA Touren eller European Tour. Problemet er blot, at der er en regning, der skal betales i den anden ende. Vi kan ikke have lynhurtige greens en hel sæson.

Det kan vore græsarter ikke holde til, og hvis vi forsøger, vil det få katastrofale følger, siger Jacob Arnkvist.

- Men det største problem i de fleste danske golfklubber, det er faktisk ikke græsset eller de variations og kombinationsmuligheder, vi arbejder med. Det største problem er ledelsen eller beslutningstagerne i en

golfklub. Mange klubber mangler en god og professionel målsætning for banens stand og vedligeholdelse. Altså en målsætning og en fornuftig strategi, som greenkeeperen og hans medarbejdere kan arbejde efter. Ofte sker der udskiftninger i bestyrelsen eller på posterne i baneudvalget, og endnu oftere så bøger ledelsen sig for pres fra medlemmerne, siger Arnkvist.

- Det er naturligvis også et spørgsmål om, hvor mange penge man vil bruge på banepleje. Men det helt afgørende er, at både ledelsen og medlemmerne har forståelse for, at greenkeeperen arbejder efter en langsigtet strategi, der tager højde for god vækst, slidtage, fornuftig dræning og gødning.

“Vi kan ikke have lynhurtige greens en hel sæson. Det kan vore græsarter ikke holde til, og hvis vi forsøger, vil det få katastrofale følger”

Livsfarligt høj niveau

- Enhver greenkeeper accepterer, at banen sættes op til f.eks. en stor turnering eller en indbringende Company Day, men at holde banen på det niveau hele sæsonen er livsfarligt. Vi har også det klassiske problem, at bestyrelsen gerne vil præsentere en god bane allerede tidligt på sæsonen. Det kan også lade sig gøre med den rigtige græstype, de rigtige forberedelser og pleje. Det er straks sværere at holde banen på et i virkeligheden unaturligt topniveau fra tidlig forår til sent efterår eller tidlig vinterperiode. Græs er en levende substans. Det skal have hvile, der skal vises hensyn, det skal plejes og passes. Græs har også en indbygget vækstcyklus. Hvis græsset presses eller stresses for meget, så taler vi pludseligt om ukrudt og svamp. Og en ond cirkel der kræver de helt store tiltag – og penge – for at komme ud af.

Vis hensyn

- Mere konkret betyder dette, at medlemmerne skal have respekt og forståelse for f.eks. når greenkeeperen topdresser eller propluffer greens. Hvis vi ikke topdresser, så får greenen ikke de rigtige vækstbetingelser, og hvis vi ikke ”prikker” en green, så kommer der ikke luft til rodnettet.

- Jeg kan også rette en anden misforståelse. Det er ikke altid en fordel af have greens, der med en lidt blødere overflade ”tager fat i bolden” altså gør det lettere at stoppe bolde eller producerer backspin. Det kræver en bestemt type græs og en særlig vedligeholdelse. Men det øger også risikoen for f.eks. svamp, og sandheden er, at vi i Danmark ikke har lovlige og effektive midler til at løse problemerne med en af de største svøber på en golfbane.

- Desuden kræver en blødere og ofte lidt mere fugtig green i endnu højere grad end hårdere greens, at medlemmerne husker at reparere nedslagsmærker og i øvrigt bevæger sig mere hensynsfuldt på greens. Sker det ikke, så er vejen direkte åben for svampeangreb.

Hvad kan klubben gøre, hvis medlemmerne i flere år har oplevet halvdårlige fairways og dårlige greens, f.eks. ujævn og med mangel på tæt græs?

Dyrt at renovere

- Man kan leve med tilstandene, hvad mange især ældre klubber gør, eller man

kan vælge den store komplette renovering eller den etapevise løsning. Den store renovering betyder, at hele f.eks. greenen skal graves op. Der skal tilføjes at ny, godt vækstlag på min 25 cm, desuden skal greenen drænes effektivt. Herefter skal de sås med en græstype, der passer til jordbund og vind og vejr. Dertil kommer pasning og pleje.

- Det er de færreste klubber, der tager det store skridt med lukning af banen. Ofte tyr man til etapeløsningen, og den indebærer i al enkelthed, at man inddeler greenen i propenheder, og på den måde tilfører greenen vækst og dræning over en flerårig periode. Jeg vil anslå, at en totalrenovering koster i størrelsesorden 200-300.000 kr. pr. green, og det samme koster en etapeløsning. Den tager bare længere tid.

Hvad er danske golfbaners værste mareridt?

- Den største synder er uden tvivl et voldsomt angreb af 1-årig rapgræs, som næsten ikke er til at blive af med, og som findes i næsten alle steder i jorden. Problemet med rapgræs er, at den let bliver angrebet af sygdomme, sætter frø hele året, og trives godt med fugtige greens og højt gødningsniveau. Og uden behandling opstår der lynhurtigt svamp i greenen, med ujævne greens, bare pletter m.v. Og dårlige spilleforhold i ydersæsonerne, især foråret. Jeg har set masser af greens, og i øvrigt også fairways, hvor rapgræs har taget magten, og i de situationer er der næsten ikke andet at gøre, end at acceptere en totalrenovering. Dyrt, besværligt og uheldigt for medlemmerne.

Danske græstyper

Hvilke græsarter er bedst egnede til danske forhold, og hvorfor kan vi ikke så Bermuda-græs, som mange golfspillere kender fra sydlandske baner?

- For at tage de danske græsarter først, så er der i virkeligheden kun tre græstyper, inkl. blandinger, der egner sig til danske greens. Det er rødsvingel i ren bestand eller blandet med alm. hvene og krybende hvene. De fleste danske baner er på de øvrige arealer tilsået med rødsvingel som den gennemgående art iblandt forskellige andre arter alt efter anvendelse, bl.a. fordi græstypen kan anvendes både på teesteder, fairways og greens. Pudsigt nok, så producerer danske frøfirmaer ca. 50 procent af al den rødsvingel, der anvendes i hele verden. Det er faktisk en enorm eksportvare.

Rødsvingel

- Rødsvingel har de fordele, at den med god pasning og hvileperioder etablerer et rimeligt tæt græstæppe, den er som noget vigtigt sygdomsresistent, den kræver kun rimelige vandmængder og gødning. Endelig giver rødsvingel en lang spillesæson med gode forhold både tidlig forår og sent efterår. Og så er den brugbar på fattig jord.

Krybende hvene

Krybende hvene producerer nok lidt bedre og lidt hurtigere greens. Problemet er, at krybende hvene ikke findes naturligt i Danmark, og som sådan er en mere følsom og kunstigt fremavlet græsart. Den kræver betydelig mere pleje, og den er meget mere disponeret for svampeangreb. Desuden gror den hele året hvis der ikke kommer frost. Det er et problem på vores nordlige breddegrader med nedsat lys, og med vore tiltagende grønne og milde vintre stiger risikoen for stress og dermed svampeangreb. Og med sygdom i greenen falder kvaliteten radikalt.

For koldt til Bermuda

- At vi ikke kan så med f.eks. Bermudagræs hænger sammen med, at Bermudagræs

først begynder at vokse ved en jordvarme på ca. 15 grader. Det har vi først hen på sommeren. Desuden går Bermuda i dvale. Det kan man se f.eks. på eksotiske golfbaner i vinterperioden. I dvale bliver Bermuda gulbrun og kedelig at se på.

Gå en anden vej

På en meget enkel og indlysende måde kan medlemmerne af en golfklub få en bedre bane især omkring greens. Mange golfere trækker vognen eller spadserer i samme spor omkring green. Lad være med det. Så snart man ser, at græsset begynder at se lidt slidt ud, så vælg en anden rute. Det kræver meget mere arbejde og en masse besvær at udbedre de skader, der viser sig ved nedslidte passager omkring greenen. Og et kort

Lyngbygaard består både af åbne indlands linkshuller og smukke skovhuller i den tidligere fredskov. Her det hul 16 på Stor bane.

indspil fra nedslidte græs eller den bare jord, er ingen golfspillere begejstret for.

- Og tænk så på, at greenkeeperen elsker golfen og golfbanen ligeså meget som spillerne, og der findes ikke større glæde for en greenkeeper end at høre, at ”vi har en golfbane med flotte teesteder, en fin fairway og gode greens”. Tænk lidt på det, når der næste gang ligger lidt sand fra topdressing eller jordpropper på greenen. Generne er kortvarige, gevinsten varer længe...

NORDJYLLANDS STØRSTE PAY & PLAY GOLFBANE

OVERDÆKKET DRIVING RANGE
WWW.GOLFBANE.DK

Mellem Hjørring og Lønstrup

Vennebjerg Golf · Grønne Klitvej 56a · Vennebjerg · Tlf. 98968279

